

ureninger eller andre miljømæssige problemer. Det har der været fornuft i af hensyn til miljøet, selv om en vis opstramning måske ville være i orden.

I dag kan miljøtilsynet få adgang uden at varsle borgerne eller virksomheden, om end de fleste tilsyn er anmeldt på forhånd enten via telefon eller brev. I lovforslaget lægges der op til, at ethvert tilsyn skal varsles skriftligt mindst 14 dage i forvejen. Hvis modtageren er modvillig, skal kommunen yderligere komme med en skriftlig begrundelse for tilsynet. Det lægger op til mere administration for såvel kommune som virksomheder.

Lovforslaget lægger endvidere op til, at tilsynsmyndigheden i tilfælde af mistanke om strafbare lovovertrædelser straks skal melde sagen til politiet. Det betyder, at miljøtilsynets nuværende håndhævelsespraksis sættes ud af spil. I dag ville man ofte give en lovovertræder en henstilling eller en indskærpelse om, at en bestemt lovregel skal følges, og først hvis denne indskærpelse ikke følges, melder vi sagen til politiet. Denne praksis bevirker, at de fleste problemer løses, uden at det medfører politianmeldelse.

Når det så i øvrigt kun er politiet, der kan fremskaffe beviser, betyder det faktisk, at tilsynsmedarbejderen straks skal kontakte politiet, hvis han opdager noget ulovligt, så lovovertræderen ikke kan nå at få fjernet bevismaterialet. Politiet skal vist have tilført mange ressourcer.

Dertil kommer, at det fjerner enhver dialog mellem tilsynsmyndighed på den ene side og virksomhed eller borger på den anden, når man med det samme skal politianmelde en virksomhed for selv en mindre forseelse. I dag laver tilsynsmedarbejderen aftaler om, at det skal bringes i orden inden en frist, og det gør langt de fleste, som oftest kun er lovovertrædere af uvidenhed.

Kristendemokraterne vil bruge udvalgsarbejdet til nærmere at få belyst konsekvensen af dette forslag, som vi ikke umiddelbart kan støtte.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil godt indlede med at sige, at jeg selvfølgelig er meget positivt indstillet over for det videre forløb. Jeg har været meget glad for, at næsten alle partier, på trods af at nogle har været mere positive end andre, har tilkendegivet, at man er indstillet på under udvalgsbehandlingen at behandle lovforslaget grundigt, herunder også at indgå konstruktivt i det videre forløb, så der for-

håbentlig ved tredjebehandlingen vil være et stort flertal bag vedtagelsen af forslaget.

Kl. 18.15

Jeg vil godt indlede med at sige, at når vi i dag behandler lovforslaget, så er den første tanke, der jo nok er kommet til de mange af os, at i den bedste af alle verdener, ville et lovforslag som det, der behandles her i dag, ikke være særlig relevant. Så ville der nemlig ikke være et tomrum, som der desværre er i den nuværende situation.

Problemet er jo, at vi i dag ikke har et samlet sæt regler, der regulerer forholdet mellem borgerne og forvaltningsmyndighederne, når der foretages tvangsindgreb uden for retsplejen, og det har været regeringens hensigt at forsøge at lave nogle spilleregler, som både var klare, og som også præciserede, hvad der er fagmyndighedernes opgave, og hvad der er politiets opgave, og på den måde sikre borgerne den retssikkerhed, som vi vel alle sammen et eller andet sted tager som en selvfølge.

Jeg vil gerne understrege i dag, at det, der har været regeringens hensigt og fortsat er det, og som vi også meget gerne medvirker til at klargøre under udvalgsbehandlingen, er at få skabt nogle klare regler på det her område, få skabt et bedre overblik, forhåbentlig med det resultat, at politiet målrettet arbejder på de dele, der er politiets opgaver, herunder at efterforske overtrædelser af straffeloven osv., mens fagmyndighederne naturligvis skal fortsætte, som de hidtil har gjort med at udfylde de mange og forskelligartede opgaver, de har som fagmyndigheder i form af kontrolvirksomhed.

Der har været stillet spørgsmål om ressourcer, og som det klart fremgår af lovforslaget, er det regeringens hensigt, efter at lovforslaget har virket i et års tid, at der kommer en evaluering med henblik på at se på, om der skulle være behov for at tilføre ressourcer det ene eller det andet sted.

Men man må jo sige, at udgangspunktet er, at hvis man siger, at lovforslaget handler om at klargøre, hvem der tager sig af hvad, så er det svært at se, at alle mener, at lige præcis deres myndighed har behov for flere ressourcer. Så måtte man jo i en alt andet lige-verden være i en situation, hvor der er nogle, der fik mere at lave – i dag har ordførerne været meget optaget af politiet. Det måtte jo så betyde, at andre myndigheder blev aflastet og dermed kunne udføre mere kontrol. Det tilsiger ens logik en.